

Spirit

April 2026
Jaargang 11
nummer 4

Ken
je
mij?

Hemels!

Binnenkort is het Hemelvaartsdag. Dag van het traditionele 'dauwtrappen'. Is dat niet juist erg aards, dat blootsvoets wandelen door het gras? Hoewel ik het nooit heb meegemaakt, vind ik het doorgaans heerlijk om op blote voeten te lopen! Het gevoel van de wisselende ondergrond onder mijn voeten heeft iets wezenlijks, ook al is 'dauw' doorgaans het restant van de regendruppels die in ons woongebied uit de hemel vallen...

Wat hier ook vaak ten hemel opstijgt, zijn vliegtuigen die af en aan vliegen. Ook voor de komende meivakantie zijn er weer duizenden vliegvakanties geboekt en kunnen veel mensen haast niet wachten om ten hemel op te stijgen, ook al is dat maar tijdelijk.

Het doet me denken aan ons hotel waar we tijdens onze laatste reis logeerden: de lift zoefde als een soort glazen capsule langs de buitenkant van het gebouw naar boven. Terwijl ik het gevoel had dat ik zelf zo ten hemel opsteeg, zag ik de wereld onder mij met grote snelheid kleiner worden. En eerlijk is eerlijk: het uitzicht vanuit die lift was hemels!

Hemelvaartsdag gaat natuurlijk over de opstijging ten hemel van Jezus. Dat zal me een schouwspel geweest zijn! Het was op zich al een wonder dat Hij zich in de veertig dagen na zijn sterven onder Zijn leerlingen bevond, laat staan dat Hij te midden van hen opsteeg naar de hemel.

Maar het zal vast zo'n vaart niet lopen, met die hemel. Ik betwijfel of de hemel een plek is waar we lijfelijk naar afreizen -of oprijzen- na de dood, waar Sint Petrus met de sleutel van de hemelpoort aan zijn ceintuur checkt of je wel in het boek met reserveringen staat opgetekend. Dan vind ik het toch makkelijker te begrijpen als de tocht naar de hemel een spiritueel pad blijkt te zijn. Er wordt ook wel gezegd dat we de hemel zélf moeten maken. Gewoon, hier op aarde, door met en voor elkaar die hemel te verwezenlijken. Een intrigerende gedachte. Want niets staat ons in de weg om onze wereld een beetje beter en mooier te maken, voor en met elkaar. Op die manier kunnen we vast allemaal wel boven ons zelf uitstijgen. En in die zin brengt het ons vast allemaal een beetje dichterbij de hemel...

Ken je mij?

Hiermee heeft u een exemplaar van 'Spirit' in handen, het blad dat u meeneemt op weg van Pasen naar Pinksteren. De parallel was vast al opgevallen: Pinksteren is het feest van de Heilige Geest, oftewel 'Spirit'.

Voelen wij die Spirit? Sterkt het ons onderweg, ter inspiratie, als ondersteuning? Helpt het uit te zoomen, weg van alle ruis, en in te zoomen op wat écht belangrijk is? Zet het ons 'aan'? Het zijn vragen die we onszelf moeten blijven stellen: als mens en als medemens.

Als redactie van dit blad kunnen we stellen dat ook wij opnieuw op weg gaan, nadat we als gemeenschap zijn 'samengevoegd', maar ook omdat we onverwachts afscheid hebben moeten nemen van ons redactielid Arthur.

Ook als geloofsgemeenschap zijn we opnieuw op weg gegaan, na een periode van samenvoegen en heroriëntatie.

In ontmoetingen, zoals tijdens de 'Spring in de lente'-dag, groeide het besef dat verbinding begint bij elkaar echt zien en horen. Het lied 'Ken je mij?', naar psalm 139, vormde daarbij een rode draad en leidraad voor de vele activiteiten. In gesprekken, momenten van bezinning en ontmoeting klonken de woorden door die ons herinneren aan wie wij ten diepste zijn en mogen zijn.

Laten we daarom blijven zoeken naar manieren om vanuit liefde en geloof met elkaar verbonden te blijven – open, luisterend en gedragen door de Spirit.

Spirit

Jaargang 11, nr. 4

Inhoud

- 2 Hemels!
- 4 Woord van de redactie
- 5 Van de bestuurstafel
- 7 Pastoraal woord: Pinksteren: wat betekende dat ook alweer?
- 8 Amstelenders
- 11 100 woorden van Cor
- 12 Spring in de lente
- 14 Niet te geloven: x - 80 - x
- 16 Luilak
- 18 4 Mei Herdenkingsconcert
- 19 Liturgisch rooster
- 20 Weet je dat ook weer
- 21 Column: Nachtzuster
- 22 Stuk gelezen
- 24 Vrijwilligers in beeld: van kunstenaar tot geschiedschrijver
- 26 In memoriam
- 27 Column: De Heilige Mariaparochie nu
- 28 In memoriam: Ambro Bakker
- 30 Van Pasen naar Pinksteren: Stilzitten kan niet meer
- 31 Colofon

Van de bestuurstafel

Het parochiebestuur kijkt met vreugde terug op de eerste gezamenlijke vieringen in onze parochiekerk. Veel trouwe parochianen uit de verschillende locaties hebben we mogen verwelkomen. De weg naar gezamenlijkheid wordt gevonden. De banken zitten lekker, we kunnen nog stoelen bijplaatsen en de verschillende koren geven naast de nieuw geschilderde muren veel kleur aan de vieringen. Na de mis is het gezellig druk in de Mariazaal, met een mooie mix van parochianen uit de verschillende locaties en van een verscheidenheid in leeftijden, met aandacht voor elkaar. Helaas heeft nog niet iedereen de weg naar onze parochiekerk gevonden. Daarom zal het parochiebestuur met een veelheid van vrijwilligers acties blijven ondernemen om ervoor te zorgen dat iedereen, die dat wil, de heilige missen in persoon kan bijwonen. Mocht u vaak of slechts een keer onze mis willen bijwonen, maar heeft u moeite om de Urbanuskerk te bereiken, neem dan contact op met het parochiesecretariaat (06-58846364) en we zullen ervoor zorgen dat er vervoer voor u geregeld wordt.

Het schilderwerk van het priesterkoor en het transept is gereed. We hopen dat de schilderploeg door blijft gaan met stapje voor stapje ook de verschillende onderdelen van het schip in te kleuren. Geweldig mooi werk op de maandagochtend. Tijdens de vieringen op woensdagochtend horen we regelmatig geluiden vanaf de koorzolder, waar nog steeds gewerkt wordt, om het orgel uit Workum te installeren. We hopen dat ons team van organisten er vanaf deze zomer op kan gaan spelen.

Enkele sacrale objecten uit de Urbanuskerk in Ouderkerk aan de Amstel zijn al gebruikt tijdens de vieringen in onze parochiekerk gedurende de veertigdagentijd en het paastridium. Zoals de roze kazuifel tijdens de viering van zondag Laetare -de vierde zondag van de veertigdagentijd, ofwel halfvasten- het processiekruis en de rode koorkap tijdens de kruishulde op Goede Vrijdag, de zilveren ampullen voor wijn en water voor de Eucharistie en de zilveren schelp voor doopplechtigheden. Ook de gelegenheid voor het aansteken van een kaarsje in de torenkapel is aanzienlijk uitgebreid met twee kaarsenstandaards. >>

>> De komende maanden zullen we meer sacrale objecten uit de verschillende kerken overbrengen. Niet alleen willen we gewijde objecten overbrengen, ook zien we graag een uitbreiding in de groepen van lectors, acolieten, misdienaars en koster vanuit alle delen van de parochie. Meld je aan als je geïnteresseerd bent om één of meerdere van deze belangrijke taken op je te nemen.

Wij zijn blij met de verschillende initiatieven die uit de geloofsgemeenschap opkomen. Zo zijn de geloofsgesprekken op de maandagavond tijdens de veertigdagentijd een vervolg waard. En de ontmoetingsmiddag 'Spring in de Lente' op 21 maart jl., georganiseerd door de redactie van de Spirit, was een groot succes. Het bracht een groep van zo'n 90 parochianen samen, waarbij op een speelse manier via een verscheidenheid aan activiteiten de gemeenschap werd vormgegeven. (zie pagina 14 in deze Spirit).

De kosterwoning naast de begraafplaats in Ouderkerk aan de Amstel wordt nu regelmatig gebruikt voor samenkomsten en doordeweekse vieringen. Het '4 mei-Herdenkingsconcert', dat het LPK de afgelopen jaren met veel succes in de heilige Augustinuskerk heeft gehouden, zal op 4 mei a.s. in de Urbanus Amstelveen Bovenkerk plaatsvinden. Mooi dat deze traditie behouden kan blijven.

'RK-Begraafplaats Buitenveldert' viert dit jaar zijn 190ste verjaardag. Als onderdeel van de Heilige Mariaparochie gaan er meer parochiële activiteiten gezamenlijk plaatsvinden. Iedere tweede en vierde zondag van de maand is er om 10:00 uur een woord- en communieviering met samenzang; met na afloop mogelijkheid voor koffiedrinken en ontmoeting. Deze vieringen worden verzorgd door diaken Jeroen Hoekstra en pastor Dea Broersen. De medewerkers van de begraafplaats hebben al een rol in de administratie van de drie begraafplaatsen, en ze gaan ook de financiële administratie van de parochie op zich nemen. In het kader van de 190ste verjaardag zijn er tal van activiteiten, waarover u meer kunt lezen op onze websites.

Het Bestuur is volop bezig met de herbestemming van de verschillende kerkcomplexen. Dit proces vraagt naast veel aandacht ook heel veel tijd en geduld. Momenteel kunnen we niets anders melden dan dat, naast het proces van verkoop van het Urbanuscomplex in Ouderkerk aan de Amstel, we ook gestart zijn met een verkoopproces van de kerk en pastorie van de Augustinuskerk.

In vier kerken doofden we de paaskaarsen, maar het licht bleef branden waar wij samen verdergaan. Met Pinksteren vieren we dat dit vuur van geloof niet verdwijnt, maar zich door de Geest verspreidt en ons verenigt. Zo tonen wij in Zijn Naam dat onze Heilige Mariaparochie leeft en groeit.

Pinksteren, wat betekende dat ook alweer?

Met dit feest begint de geschiedenis van de kerk. Tegenwoordig zouden we zeggen: het begin van een fanclub. Het is eens allemaal begonnen in een kamertje in Jeruzalem, waar zich een kleine, enthousiaste groep mensen verzamelt. Ze komen altijd op dezelfde plaats bijeen, ze spreken dezelfde taal en worden door dezelfde geest vervuld. Met zo'n groep om je heen denk je al gauw dat je de wereld kan veranderen. Je roept: 'Yes we can', maar dan gebeurt er iets wat de saamhorigheid verstoort. De Heilige Geest zelf brengt onrust. Op een dag merken de groepsleden dat ze niet allemaal meer dezelfde taal spreken. Ieder begint zich op een eigen manier uit te drukken. Al gauw begrijpen ze elkaar niet meer. De bekende woorden verliezen hun betekenis en de oude vertrouwde ideeën kunnen ze niet meer met elkaar delen. Terwijl de een nog vuriger spreekt dan de ander, is harmonie ver te zoeken. Het kamertje wordt al gauw te klein voor zoveel opwinding. Begrijp goed, we hebben het hier niet over een talenwonder, maar over een communicatiestoring. Zo begint het op die mooie Pinksterdag, de kerk is nog niet ontstaan of er is al een probleem. Voor ze het weten, ligt dat probleem op straat en de buurt bemoeit er zich maar al te graag mee.

Het is duidelijk, de buurt en de kerk hebben hetzelfde probleem in onze tijd.

Wij zijn onderling zo verschillend, dat we elkaar niet echt kunnen begrijpen. Maar precies daar, in die kerk en in die buurt, begint de Heilige Geest haar eigenlijke werk te doen. Vanuit dat ene kamertje in Jeruzalem waait ze uit over de hele buurt. Ze spreekt elk mens in het hart aan, in de taal waarin ze zijn opgegroeid. En ze verstaan de boodschap van de liefde, ieder in de eigen taal. De Geest veracht de verschillen niet, maar geniet ervan. En ieder die de Geest krijgt, voelt dat hij en zij er mag zijn, zo verschillend als ze zijn. Ze zijn vrij om te zingen en te spreken met eigen woorden.

De boodschap van Gods grote daden is net zo veelkleurig en veelvormig als de hele wereldbevolking. Gods liefde en recht, de vrijheid en de vrede, verschijnen in vele onverwachte gestalten. Gods rijk dat komt, laten wij daarin blijven geloven. Laten wij de moed niet verliezen. Laten wij door de Geest van Pinksteren ons openstellen en kijken naar de rijkdom van de verschillende talen en culturen. Deze verschillen hoeven geen probleem te zijn, ook niet in onze eigen parochie; het is juist de veerkracht van de gemeenschap. Samen zijn wij toch het volk van God hier op aarde? Kom in beweging, aangevuurd door het vuur van Pinksteren, om te getuigen over en te leven vanuit Gods daden van liefde, gerechtigheid en vrede. Dat leren we van Pinksteren.

Vrede en hartelijke groet,
Pastoor deken Eugene Jongerden

AMSTELLANDERS

Zaterdag 23 mei: van 10.00 - 15.30 uur

Schilderworkshop in de Heilige Mariaparochie

Er staat iets bijzonders te gebeuren in onze Mariazaal: een schilderworkshop onder leiding van kunstenaar, ontdekker en hardloopster Linda de Wit. En u kunt meedoen! Linda geeft sinds jaar en dag schildercursussen en schilderworkshops. Ze probeert met haar kunst en met haar lessen verbondenheid te creëren tussen alle lagen van de maatschappij. Ze heeft bijvoorbeeld workshops gedaan met mensen met een verstandelijke of fysieke beperking en met jonge vluchtelingen. Op zaterdag 23 mei komt zij naar de Mariazaal voor een schilderworkshop. Het thema van de workshop is 'Het vuur van Pinksteren', waarmee we aansluiten bij de liturgische tijd van het jaar. Deelnemers kunnen aan de slag met dit thema of wellicht op basis van eigen inspiratie iets creatiefs aan het doek toevertrouwen. Linda ondersteunt ons daarbij en daagt ons uit, zodat we het beste uit onszelf halen, en aan het eind van de middag verrast zijn over ons eigen werk.

Geef je op en doe mee...

Er is plaats voor acht deelnemers. De kosten bedragen 45 euro. Daarvoor krijg je een gezellige dag, een mooi schilderij dat je zelf hebt gemaakt, persoonlijke begeleiding bij het schilderen, koffie en thee en iets lekkers. Opgeven kan door een mail te sturen naar diakenjeroen@kpnmail.nl en zet daarin naast jouw naam ook 'schilderworkshop 23 mei'. Opgeven kan tot 5 mei en gaat op volgorde van inschrijving. Vol = Vol.

De workshop gaat door mits er zes aanmeldingen zijn.

Sam's kledingactie een groot succes

Al velen jaren nemen de diverse kerken in Amstelveen deel aan Sam's kledingactie. Ook dit jaar hielp de PCI weer mee met het inzamelen. Sam's kledingactie zamelt tweedehands kleding in en verkoopt deze aan sorteerbedrijven, waarna de opbrengst wordt gebruikt om projecten van Cordaid te ondersteunen.

Vanwege het sluiten van verschillende kerken was het aantal inzamelpunten minder en stond alleen de Urbanus Amstelveen op de poster. Ook kwam het adverteren voor deze actie laat op gang. Daarom vreesde ik een kleine opbrengst. Die vrees bleek gelukkig volledig ongegrond. Met Jan van Rijt zat ik in de hal, want het was te koud om lang buiten te staan, maar elke 10 minuten moest ik toch naar buiten om kleding in ontvangst te nemen. De opbrengst was zelfs groter dan vorig jaar.

Een vrachtwagen die kleding ophaalde in Leiderdorp moest omrijden naar Amstelveen, omdat de Amstelveense vrachtwagen vol was. En later bleek ook nog een ruime hoeveelheid kleding bij de Titus Brandsma te liggen.

Met deze opbrengst kunnen weer veel mensen geholpen worden!
www.samskledingactie.nl/wie-zijn-we

Toon Ligtenberg, secretaris PCI

Zonnebloem Amstelveen

Donderdag 26 maart jl. was een rondleiding in de Urbanuskerk Amstelveen georganiseerd door de Zonnebloem Amstelveen, in samenwerking met de Stichting Vrienden van de Bovenkerkse Urbanus. Na de ontvangst met koffie, thee en luxe koeken werd de groep in tweeën verdeeld.

De ene helft keek naar de film over de restauratie in de Mariazaal en de andere helft kreeg de rondleiding in de kerk, waarbij veel werd uitgelegd over de geschiedenis van de kerk en de betekenis van het interieur. Na deze uitleg kon iedereen zelf door de kerk lopen om alles te bekijken en eventueel een kaarsje te branden. Na een half uur werden de groepen gewisseld. We hebben deze middag afgesloten met een drankje en hartige hapjes, waarbij veel met elkaar werd nagepraat. Het was een interessante ervaring voor veel mensen om deze kerk een keer (of weer eens) aan de binnenkant te bekijken.

Ria de Bruijn

R.K. Begraafplaats Buitenveldert 190 jaar

Op 14 juni is de feestelijke presentatie van het boek 'Buitenveldert als Buitenbeentje', geschreven door historicus Wim Cappers. Dit boek beschrijft het ontstaan van het gebied Buitenveldert (vanaf het jaar 1000), de rol van het katholieke geloof, het ontstaan en het reilen en zeilen van Begraafplaats Buitenveldert en de verhalen over hoe nabestaanden toen en nu omgaan met dood en rouw. In aanloop naar deze dag wordt een breed cultureel programma georganiseerd. Elke maand is er een bijeenkomst die verband houdt met aspecten van de begraafplaats. Op die manier brengen wij de geschiedenis van deze bijzondere plek tot leven.

Troostmiddag – 10 mei 2026

Op de zondag van Moederdag komt Hella van der Wijst troostende verhalen delen, omlijst met muziek.

Natuurmiddag – 24 mei 2026

Natuur speelt een belangrijke rol in de historie van de begraafplaats. Tijdens deze zondagmiddag in de lente stellen we de natuur op de begraafplaats centraal.

Jubileum-maand,
boekpresentatie

14 juni 2026

De precieze invulling
volgt te zijner tijd.

Houd u onze website in
de gaten?

Praktische informatie

Adres: Fred. Roeskestraat
103, Amsterdam.

Reserveren is verplicht en kan via 020-6629890.

Aan deelname zijn geen kosten verbonden, maar een vrijwillige bijdrage is van harte welkom! Voor meer informatie, kijk op: www.begraafplaats-buitenveldert.nl.

AMSTELLANDERS

Oproep: zangers Magnificat koor

Zingt u graag mee in onze kerk? Wilt u wel eens zingen in een koor, of heeft u al in een koor gezongen? Kom dan eens vrijblijvend langs op een repetitie van het Magnificat koor. Zowel dames- als herenstemmen zijn van harte welkom. Wij repeteren onder leiding van dirigente en organiste Sigrid Bøgebjerg-Haffmans, op de donderdagavonden in de Urbanus Bovenkerk van 20.00-22.00 uur inclusief pauze. Magnificat is een nieuw koor, ontstaan uit koren van de verschillende gemeenschappen van onze parochie. Ondersteunen van de samenzang is onze missie, met een breed repertoire van een- en meerstemmige kerkliederen en gezangen, variërend van psalmen via Taizé tot aan Oosterhuis; missen in het Nederlands en in het Latijn; kortere, mooie motetten in het Engels, Frans, Duits en het Latijn. Het koor zingt gemiddeld één zondagsviering in de maand in de Urbanus Amstelveen, op Witte Donderdag en op Eerste Kerstdag. Omdat het koor nog vrij nieuw is in deze samenstelling neemt Sigrid bij veel liederen uitgebreid de tijd om ze goed in te studeren. Voor nieuwkomers dus een prima moment om in te stappen bij ons koor. Neem gerust contact op met Bart de Rijk, voorzitter van het koor, via koren@heiligemariaparochie.nl en hopelijk tot zings!

4 mei herdenkingsconcert
Jaren van verduistering
De bezettingstijd in Amstelveen

LPK Cantemus Dominum
Chr.'s Bussano, orgel
o.l.v. Frank de Ijzter

Zweites Requiem in C-moll
Joseph Gruber
en werken van T. Tallis, F. Schiller & H. Balfour Gardiner

Maandag 4 mei 2026 aanvang 20.45 uur

St. Urbanuskerk Bovenkerk
Noorddammerlaan 126, 1187 AG Amstelveen

De kerk is vanaf 20.30 uur open voor het volgen van de Nationale Herdenking op de Dam op groot scherm. Toegang: € 15,- inclusief een herdenkingsleerz. en programmaboekje.

Koninkrijk is beschikbaar via www.vriendinthevenkerkurbanus.nl of scan de QR code. Na afloop wordt geïncolligeerd, de opbrengst komt ten goede aan kinderen via "Waar Ch.d."

Zin in zingen, doe dan mee

Onze parochie beschikt over diverse koren, dirigenten en organisten/pianisten die de vieringen muzikaal ondersteunen. We mogen ons gelukkig prijzen met de verschillende koren, zo krijgt iedere viering zijn eigen accent. Wilt u graag meezingen? De koren oefenen in de parochiekerk op:

- * Rejoice: dinsdag 20.00 - 22.00 uur
- * Latijns Parochie Koor: woensdag 20.00 - 22.00 uur
- * Schola: woensdag voorafgaand aan ingeroosterde viering van 19.00 - 20.00 uur
- * Cantiamo: even weken op donderdag van 10.00 - 12.00 uur
- * Magnificat: donderdag van 20.00 - 22.00 uur

Vragen? Theo van der Meer helpt u graag verder
t.vandermeer@servim.nl/koren@heiligemariaparochie.nl

Rozenkransgebed

De meimaand is van oudsher de Mariamaand, een bijzondere tijd van bezinning, gebed en verbondenheid. In deze periode richten we ons op Maria, als bron van inspiratie en vertrouwen.

Gedurende de maand mei bent u elke maandagavond van harte welkom om samen de rozenkrans te bidden.

We starten om 19.30 uur in de Torenkapel. Samen bidden brengt rust, verdieping en verbondenheid. Iedereen is welkom, jong en oud, om hierbij aan te sluiten.

We believe in the Holy Spirit

100 woorden van Cor de Horde

DO YOU BELIEVE? klinkt een zware ritmische stem naast me. Niet eenmaal, maar driemaal, dwingend en steeds in een andere toonhoogte. Oh Yes I believe, is mijn antwoord. In the Father and the Son and the Holy Spirit. Oh yes I believe. De man naast me kijkt me strak aan. Mighty Father. Yes I believe. Creator of Heaven. Yes I believe. Zo zingen we samen het African Credo, ondersteund door drums en bongo's. Samen met dertig jongemannen uit alle windstreken. En we begrijpen elkaar, ook al ga ik na deze kerkviering in de gevangenis op Schiphol weer naar huis en moeten zij blijven. We zingen dezelfde taal over de Holy Spirit.

Gefeliciteerd

Van harte gefeliciteerd, lieve communicantjes! Jullie hebben op 12 april jl. jullie eerste communie ontvangen – een bijzonder moment. Fijn dat jullie erbij horen, niet alleen hier, maar ook in de wereldwijde kerk. Samen maken we deel uit van iets groters.

We wensen jullie veel plezier, mooie herinneringen en dat jullie mogen blijven groeien in geloof. We hopen dat jullie veel mooie momenten beleven, met aandacht voor elkaar en een beetje extra vrede in de wereld.

Spring-in-de lentedag

Een dag van ontmoeting,
van delen, van samen zijn

De lente brengt energie en het gevoel van een nieuw begin. Zo voelde het ook voor de ruim negentig parochianen, toen we op de allereerste lentedag van 2026, samenkwamen tijdens de Spring-in-de-Lentedag. Er was natuurlijk ruimte voor het gesprek en het gevoel van gemis en afscheid van het vertrouwde, maar al snel waren we het eens: we zetten geen punt, maar een komma., we gaan samen door! En hoe!

Wat er gedeeld en opgeschreven werd tijdens de start van de middag, geeft een helder beeld van wat de aanwezigen belangrijk vinden. Soms heel eenvoudig verwoord, zoals door een kind: "Als ze een lied zingen, snap ik de tekst niet." Het onderstreept hoe belangrijk het is dat wat we doen begrijpelijk en toegankelijk is voor iedereen. We geven graag een korte samenvatting.

Er klinkt een duidelijke wens om elkaar vaker te ontmoeten, niet alleen tijdens de viering maar juist ook daarbuiten, zoals vandaag. Samen eten, praten en zingen, elkaar helpen en activiteiten organiseren, want juist in het 'samen doen' groeien geloof en verbondenheid. Men wil samen bidden, leren en hun geloof verdiepen, bijvoorbeeld via Alpha, in een open sfeer met ruimte voor gesprek en verschil. Maar ook is er behoefte aan vieringen die beter aansluiten bij verschillende groepen: korter en duidelijker voor kinderen, eigentijds en herkenbaar voor jongeren. Muziek en samenzang spelen daarin een belangrijke rol; ze brengen mensen samen. Andere ideeën die werden aangedragen zijn: Engelstalige vieringen, familievieringen en het opzetten van een kinderkoor, aangevuld met creatieve activiteiten voor kinderen.

En in deze warme, open en gastvrije Urbanus, zoals men schrijft, waar men zich welkom en gezien voelt, of zoals iemand het eenvoudig zei: 'iedereen is aardig', zijn we vol vertrouwen onderweg.

De redactie van Spirit wil alle vrijwilligers die deze dag tot een succes hebben gemaakt heel hartelijk bedanken.

Zaterdag 21 maart jl. sprongen we in de lente en in het diepe om onder bezielende leiding van dirigent Laurens en piano-begeleiding van Edwin een 'pop-up kerkkoor' te vormen. 'Waar vriendschap heerst en liefde, daar is God', zongen we, maar dan in het Latijn en ook nog mooi vierstemmig. Naast mij stond pastoor Jongerden uit volle borst mee te zingen en iets verderop pastor Adolfs en onwillekeurig gaven we elkaar de duimen omhoog en een high-five! Goed gedaan, lekker samen gezongen! Zo hebben we die dag heel veel dingen samen gedaan. Palmpaasstokken geknutseld met schoolkinderen. Bloemstukjes gemaakt als altaarversiering. Yoga meditatie, schrijven voor de liturgie, noem maar op. We deden het allemaal samen; dat was de grote drijvende kracht van deze eerste lentedag in de kerk. En we deden het met plezier. Dank aan de redactie van Spirit, die het allemaal bedacht heeft. En dank voor de persoonlijke verrassing voor mijzelf aan het slot van deze lentedag. Ik was perplex en kan nu alleen maar zeggen: Waar vriendschap heerst en liefde...
Cor de Horde

Niet te geloven: niets – 80 – niets

In december 2025 kwam ik bij de koffie in gesprek met een zojuist door onze pastoor gevormde jongere, Brian Lo. Hij vertelde zo enthousiast over zijn gelovige leven, dat ik hem direct uitnodigde voor een interview. Maart 2026, bij mij thuis, begint Brian een heel interessant gesprek, waarbij hij ons meeneemt in zijn levensverhaal. Daarmee maakt hij ook later de titel van dit artikel duidelijk. "Ik ben van 'Generatie Z' en in Amstelveen geboren. Mijn ouders zijn beiden in Indonesië geboren, maar hebben elkaar via internet gevonden. Dat was begin 2000, via een voorloper van de datingsites die er nu volop zijn. Mijn vader is op 8-jarige leeftijd met zijn ouders naar Nederland gekomen; hij ging begin deze eeuw, na de eerste digitale kennismaking met mijn moeder, in zijn eentje terug naar Indonesië om "zijn meisje" op te halen. Alhoewel mijn vader van Chinese afkomst is, dat niet in de smaak viel bij de vader van mijn moeder, is het toch vrij snel tot een huwelijk gekomen. Ze gingen in Amstelveen wonen en gingen hier naar de GKIN, de Indonesisch-Nederlands Christelijke Kerk. In 2012, ik was acht jaar, zijn zij naar Crossroads gegaan en daar ging ik als enige zoon vanzelfsprekend in mee. Het geloof is bij mij dus echt met de paplepel ingegoten, het begrip 'Jezus' voelde ook heel normaal. Ook mijn ouders hebben heel veel steun aan het geloof. Ze hebben zware tijden gekend, ook hier in Amstelveen, en dan was het geloof hun anker. Dat stimuleerde ook onze kerkgang."

Wat mij opvalt is dat deze 22-jarige zo gemakkelijk, open en oprecht praat over zijn leven, zijn geloof, echt uniek.

"Ik zat een tijd lang in jeugdgroepen, waar we onder andere Bijbelstudie deden. Dat was in het begin helemaal prima, maar toen ik 15/16 jaar was, werd het voor mij allemaal wat minder en, heel bijzonder vond ik, mijn ouders lieten mij los. Ik werd wat ik ook wel noem een 'Cafeteria Christen': je bestelt een biertje en vertelt tussen neus en lippen door dat je gelovig bent. Ik geloofde nog wel, maar het ging naar de achtergrond, evenals mijn kerkgang. Toen was daar ineens 'Corona'. We werden als jongeren steeds meer op onszelf teruggeworpen en ik ging mij de 'grote vragen' stellen, wat is het doel in het leven?"

Je wordt geboren uit het niets, je leeft 80 lentes, en je gaat dood, terug naar het niets.

Nee, dat kon gewoon niet! Er moet toch een veel groter plan zijn?! Het leven kan toch niet zo zinloos en 'toevallig' zijn? Door deze periode werd mijn stemming somber, dus ik besloot dat ik hulp nodig had. Ik kwam toen in

gesprek met de POH (praktijkondersteuner) van mijn huisarts. Ik heb bij elkaar zeker 20 gesprekken gehad, en nog steeds kom ik er sporadisch. Die gesprekken brachten mij vele inzichten over mijzelf, ik zat steeds lekkerder in mijn vel"

Uit het gesprek bleek dat we inmiddels in de jaren '20 zitten en dat Brian nog steeds bij Crossroads was aangesloten.

"Ik studeerde vanaf september 2023 intussen Bedrijfskunde, nadat ik een andere studie probeerde in het zuiden. Ik kreeg toen

meer tijd om na te denken over het leven en het geloof. Mijn interesse voor de Heer werd weer aangewakkerd door social media.

In 2024 ging ik weer proberen om naar die jongerengroepen van Crossroads te gaan, maar het plaatje was incompleet. Ik wilde eenduidige antwoorden hebben die gebaseerd waren op de Bijbel, maar ik vond ze daar niet.

Zou Jezus nu protestants of katholiek zijn?

In diezelfde periode werd mijn social media overspoeld met het katholicisme. Video's van priesters (ja zelfs priesters in vol ornaat!), apologeten én mensen die zijn bekeerd vanuit het protestantisme. Op een gegeven moment dacht ik: "Zou Jezus nu protestants of katholiek zijn?" Ik heb toen de Heilige Maria Parochie gebeld en werd door Angelique zeer vriendelijk en uiterst geduldig te woord gestaan. Zij bracht mij in contact met pastoor Jongerden en, heel speciaal vond ik, die nam ruim de tijd voor mij in één-op-één kennismakingsgesprek. En het bijzondere is dat ik rond die tijd zelf een droom had, meer een visioen, dat Jezus mij persoonlijk had uitgenodigd aan een tafel met lege stoelen. Op dat moment wist ik het, ik hoor thuis in deze kerk, ik liet mij vormen en hier ben ik!"

Foto en tekst: Richard Nieuwenhuizen

Luilak!

Wie op Pinksterzondag 's morgens vroeg de brievenbus hoort klapperen: dat kan ook de wind zijn. En geen kwajongens die luilak vieren. Luilak, ochtend waarop langslapers volgens een oude folklore luidruchtig worden gewekt, om zo het Pinksterweekend in te luiden. Door met blikjes die met touwtjes achter fietsen zijn gebonden door de straten te rijden, belletje-lellen te doen en luidkeels 'Luilak, beddenzak...' te zingen. Dat was tenminste in mijn jeugd zo. Maar de jeugd van tegenwoordig is zélf te lui voor luilak, of woon ik daarvoor in ons slaapstadje net buiten de stadsirkel iets te rustig? Ook het traditionele 'Pinkpop', een groot festival dat het hele Pinksterweekend duurde, valt tegenwoordig niet eens meer op Pinksteren!...Wat is er dan nog over van dat hele Pinksteren? Wat zegt het ons nu nog?

Volgens de christelijke traditie waar het Pinksterfeest uit voortkomt, ontvingen de leerlingen van Jezus de heilige Geest, ofwel goddelijke bezieling. Dat is een prachtig geschenk dat aan ons is doorgegeven, want zonder inspiratie op z'n tijd kan niemand! Het heeft nog een diepere betekenis: het verwijst naar die leerlingen, die plots vreemde talen konden spreken nadat de Heilige Geest in de vorm van vuurtongen over hen was neergedaald. Maar het begon met die wonderlijke bezieling, die vurige inspiratie. En misschien wordt dát wel bedoeld met 'vreemde talen'? Misschien schulde het wonder van Pinksteren dan niet zozeer in het gegeven dat die leerlingen allemaal vreemde talen konden spreken, maar in het feit dat ieder elkaar kon verstaan!

In die zin zou je misschien wel kunnen zeggen dat we zo'n wonder ook wel prima gebruiken kunnen, nu in deze tijd. Want soms lijkt het wel alsof we allemaal in andere talen met elkaar proberen te communiceren. Dan zou het helpen als we dankzij die bijzondere bezieling beter in staat zijn om naar elkaar te luisteren. Want ook al ben je het niet direct met elkaar eens: door wat meer wederzijds begrip voor het standpunt van de ander en door empathie op te brengen voor datgene wat de ander beweegt of juist tegenstaat, komen we al nader tot elkaar. Dan liggen oplossingen vanzelf dichtbij. Tot die tijd zijn we misschien allemaal wel een beetje aan het luilakken, wachtend op een frisse wind en het vuur van inspiratie....?

Els Rentenaar

We kunnen het zeggen of roepen,
of in stilte gedenken, keer op keer,
maar het wordt pas echt waarheid als
ons hart zingt: "Dat nooit meer!"

Els Rentenaar

Dit jaar, hoe kan het ook anders, zijn het herinneringen aan de bezetting van Amstelveen in de Tweede Wereldoorlog, met teksten uit het boek "Jaren van Verduistering".

De buitenwanden van de Urbanuskerk worden opgesierd door 14 banieren van ca. 3 meter lang, met schilderijen van kinderen van de groepen 7/8 van basisschool De Triangel en de Sint Jozefschool. Dirigent Frank de Ruyter, zelf leraar op een middelbare school, gaf ter inspiratie op 2 april j.l. 'gastcolleges' op de twee basisscholen. En het resultaat is (wederom) verbluffend.

De opzet van het concert is als volgt:

De deuren van de Urbanuskerk gaan op maandag 4 mei 2026 om 19.30 uur open voor publiek. Vanaf dat moment kunnen de bezoekers op diverse grote schermen de Nationale Herdenking op de Dam in Amsterdam volgen. Om 20.00 uur is er stilte en dan het volkslied. De tv-uitzending stopt om 20.30 uur, waarna het koor zich opstelt voor het concert dat om 20.45 uur start en ongeveer een uur duurt.

Het concert wordt elk jaar bezocht door heel veel vaste bezoekers uit de regio Amsterdam-Amstelland, dus wees er ook dit jaar snel bij. Kaarten á € 15,- zijn te koop bij de ingang van de kerk, maar ook te bestellen via deze link: <https://www.vriendenbovenkerkseurbanus.nl/agenda> of scan de bovenstaande QR-code

Op de website van de Vrienden van de Bovenkerkse Urbanus vindt u meer mooie concerten. Zoals op 9 mei Mystery Ensemble met filmmuziek van Hans Zimmer en op 30 mei een concert van de Amstel River Singers

4 mei Herdenkingsconcert

Sinds 2012 organiseert het Latijns Parochiekoor 'Cantemus Dominum' (LPK) een 4 mei herdenkingsconcert in de Augustinuskerk. Deze mooie traditie wordt nu voortgezet in onze Urbanuskerk Amstelveen, organisatorisch ondersteunt door Stichting Vrienden van de Bovenkerkse Urbanus.

Op het programma voor 4 mei 2026 staat het Zweites Requiem van Joseph Gruber in C-moll. Daarnaast worden onder andere ten gehore gebracht: 'The Nine Psalm Tunes for Archbishop Parker's Psalter', van componist Thomas Tallis, 'Schau hin nach Golgatha' van Friedrich Schiller en 'The Evening Hymn' van Henry Balfour Gardiner. Het koor wordt elk jaar speciaal voor het 4 mei herdenkingsconcert aangevuld met diverse gastzangers uit de regio. Het geheel staat onder leiding van Frank de Ruijter, begeleiding op orgel door Chris Bossano en op viool door Tony Rous en Herre Halbertsma.

Naast deze mooie muziek is er ook een verteller die ons, tussen de muzikdelen door, middels een aantal korte verhalen meeneemt naar de jaren '40-45.

Liturgisch rooster t/m 01 juli 2026*

Zie verder ook de achterzijde van deze Spirit voor de door de weekse vieringen of kijk op de website: heiligemariaparochie.nl.

Zondag 26 april 4e Zondag na Pasen
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Schola Cantorum
10.00 uur Kapel Buitenveldert Woord&Communie Diaken Hoekstra/ Broersen

Zaterdag 2 mei
19.00 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Rejoice

Zondag 3 mei 5e Zondag na Pasen
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Leden LPK

Zondag 10 mei 6e Zondag na Pasen
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Schola Cantorum
10.00 uur Kapel Buitenveldert Woord&Communie Diaken Hoekstra/ Broersen

Donderdag 14 mei Hemelvaart
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Schola

Zaterdag 16 mei
19.00 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden

Zondag 17 mei 7e Zondag na Pasen
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Samenlang

Zaterdag 23 mei
19.00 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden

Zondag 24 mei Pinksteren
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: LPK

Zondag 31 mei Heilige drie-eenheid
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Rejoice

Zaterdag 06 juni
19.00 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden

Zondag 07 juni Sacramentsdag
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Schola Cantorum

Zondag 14 juni 11e Zondag door het jaar
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Magnificat

10.00 uur Kapel Buitenveldert Woord&Communie Diaken Hoekstra/ Broersen
--

Zondag 21 juni 12e Zondag door het jaar
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: LPK

Zondag 28 juni 13e Zondag door het jaar
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Pastor Blesgraaf Koor: Rejoice
10.00 uur Kapel Buitenveldert Woord&Communie Diaken Hoekstra/ Broersen

Zaterdag 04 juli
19.00 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden

Zondag 05 juli 14e Zondag door het jaar
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: Schola Cantorum

Zondag 12 juli 15e Zondag door het jaar
10.30 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden Koor: LPK

Zaterdag 18 juli
19.00 uur Parochiekerk Urbanus Amstelveen Eucharistie Deken Jongerden

* Aan dit rooster kunnen geen rechten worden verleend.

Weet je dat ook weer

'De kerk zit afgeladen vol. Het is een warme augustusdag waarop St. Rosa wordt gevierd in de Sint-Michielskerk in Sittard. Plots klinken er kreetjes en paniekerige schreeuwen van achter uit de kerk. Het orgel stopt en het koor wordt stil. In het middenpad loopt... op z'n luie gemak... een echte leeuw richting het altaar.'

Dit prachtige, waargebeurde verhaal kunt u vinden op het YouTube-kanaal 'Weet je dat ook weer'.

Bart Lijdsman brengt, samen met cameraman Dion Huiberts, bijzondere Nederlandse verhalen tot leven, waarbij verwondering centraal staat. Het zijn mooie verhalen die inspireren en die vele bijzondere plekken van Nederland laten zien.

Voor nieuwsgierige mensen

De aanleiding om over dit YouTube-kanaal iets te schrijven in het parochieblad kwam na het zien van de video "Wonen in het klooster is rustig, dienstbaar én gezellig". Bart is hierin een paar dagen te gast in het Stads klooster San Damiano in Den Bosch en laat paters en vrijwilligers aan het woord. Zij vertellen over hun leven en over het zich toevertrouwen aan een grotere bron van leven. Het is een mooi, goed gemaakt en bijzonder inkijkje in het religieuze leven.

Ook komen er regelmatig verhalen voorbij over bijzondere katholieke kerken en plekken. Zoek bijvoorbeeld eens naar:

- Een bijzonder stukje Rome in een klein Brabants dorp.
- Dit is de grootste Neo-Byzantijnse kerk van Nederland.
- Dezelfde heilige grot als in Lourdes, in jouw eigen woonplaats.
- Het grootste gebouw van Europa staat in Aalsmeer

Veel kijkplezier.

Diaken Jeroen Hoekstra

NB: Als redactielid nam ik de proef op de som en kwam via weetjedatookweer.nl/ via de link naar 'alle afleveringen op YouTube'; klikte door naar provincie Noord Holland, en kwam uit bij het voor mij aantrekkelijke onderwerp 'Onze lieve Heer op Solder'. Een museum die op mijn lijstje staat om nog eens te bezoeken. Het spreekt zo tot de verbeelding. Ik was aangenaam verrast, ik had nooit verwacht het te willen weten! Een aanrader dus. YS

Ik kom op de afdeling Neurologie voor mijn laatste nacht en neem de rapporten door op de computer. Mijn collega van de late dienst vertelde me bij binnenkomst al dat er een patiënt opgenomen is met uitvalklachten na een herseninfarct. Hij is een meneer uit het asielzoekerscentrum en nog maar net in Nederland. Hij is uit Afghanistan gevlucht. Ik ga met mijn collega nog even bij hem langs, maar hij slaapt. En ik laat hem rustig slapen. Midden in de nacht zie ik dat hij de bedbel gebruikt. Ik ga naar hem toe, samen met mijn collega-nachtdienst.

NACHTZUSTER

Hij probeert me iets duidelijk te maken, maar hij spreekt in een voor ons onbekende taal. Hij wil al met de benen uit bed, maar ik houd hem tegen omdat ik weet dat hij niet echt goed kan staan. En zoals bijna iedereen heeft hij een mobiele telefoon. De techniek staat tegenwoordig voor niets. Hij spreekt iets in en Google-translate vertaalt zijn boodschap. Hij wil heel graag iets drinken, maar daar moet ik voorzichtig mee zijn. Hij zou zich kunnen verslikken. Samen zetten we hem wat rechter op in bed. Ik maak eerst zijn lippen vochtig, pak een washandje en doe er water op. Zo kan hij heel voorzichtig toch wat water opnemen. De beste man heeft een infuus in zijn arm, maar wat water doet hem goed. En het gaat allemaal gelukkig goed. Ik zie later op onze nachtelijke ronde dat hij al weer slaapt. Vlak voordat we de patiënten overdragen aan de ochtenddienst kijk ik nog even. Hij is wakker en ik wens hem beterschap in de hoop dat zijn conditie de komende dagen wat zal verbeteren.

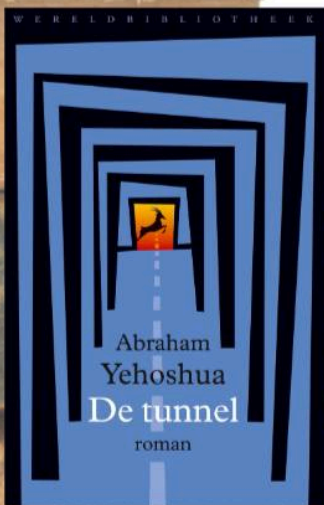
Stuk gelezen

De Omwenteling of de eeuw van de vrouw

geschreven door Suzanna Jansen

Het verhaal gaat over de geschiedenis van de stamboom van de auteur en behelst zo'n 230 jaar. Ze neemt ons mee naar de levens van de vrouwen in haar familie. Het gaat over het huwelijksrecht, over kinderen krijgen, wel of niet, over stemrecht, over wettelijk loon, over anticonceptie enz. Ook over Dolle Mina, over de bezetting van het Maagdenhuis, over de Rolling Stones... Ik vond het een boeiend verslag van de vorige eeuw. Suzanna is er in geslaagd een boek te schrijven dat niet saai is, de mensen in het verhaal gaan een beetje voor je leven. Kortom, het is geen opsomming van feiten uit de voorbije geschiedenis, het leest als een roman die je helemaal uit wil lezen! G.N.

De Tunnel geschreven door Abraham Yehoshua

Het boek vertelt het verhaal van Zvi Luria. Hij is een gepensioneerde ingenieur die zijn leven lang wegen en tunnels heeft aangelegd. Wanneer bij hem beginnende dementie wordt vastgesteld, regelt zijn vrouw dat hij als onbezoldigd assistent wordt aangenomen bij de overheidsinstelling voor wegenbouw. Hiermee hoopt ze zijn dementie te vertragen door zijn brein actief te houden. Zvi helpt een geheim militair project te realiseren, namelijk de aanleg van een weg in de Negev-woestijn. Op het uitdagerende traject blijkt op een heuvel tussen oude ruïnes een Palestijnse familie te bivakkeren. Het is aan Zvi om een tunnel aan te leggen waardoor de heuvel gespaard kan blijven. Het is een mooi boek waarin Zvi en de andere personages worden beschreven alsof je midden in een film zit.

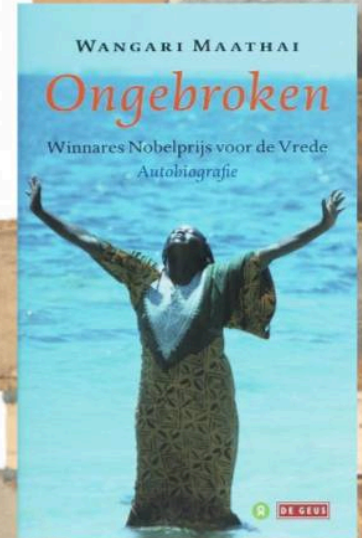
Maar de schrijver heeft er ook een hoopvolle vertelling in gevlochten over de noodzaak van verzoening in het conflict tussen Israël en de Palestijnen. Desiree

Ongebroken geschreven door Wangari Maathai

Ze heeft van jonges af aan alles op alles gezet om zich goed te scholen. Ze studeerde biologie in de VS aan de universiteit van Pittsburgh en promoveerde aan de universiteit van Nairobi. Ze was de eerste vrouw in Oost-Afrika met een doctorstitel. Toen ze terugkeerde naar Kenia, was ze geschokt door het verval van bossen en landbouwgrond. Ze besloot de probleem aan te pakken en richtte een groep op, gedragen door vrouwen, met als doel het landschap te bewaren en kwaliteit van leven te verbeteren.

In 2002 werd ze gekozen tot het Keniaanse parlement. Thans is ze onderminister van Milieuzaken. In 2004 werd haar inzet bekroond met de Nobelprijs van de Vrede. In 'Ongebroken' beschrijft ze persoonlijk en toegankelijk over haar leven en overtuigingen.

Een boek met een hoopvolle boodschap. Cl. V.

Zingen voor koningin Victoria geschreven door Margaret McCord

Dit is het opmerkelijke levensverhaal van de Zuid-Afrikaanse Katie Makanya, in 1873 geboren in de Kaap. Het is de tijd van het Britse kolonialisme in haar land. Het zangkoor waar Katie als jong meisje deel van uitmaakt, gaat enkele jaren op tournee door Engeland en treedt ook op voor koningin Victoria. Katie lijkt een schitterende internationale zangcarrière tegemoet te gaan, maar aan het slot van de tournee wil zij toch een man zoeken 'onder ons eigen volk'. Terug in Afrika ontmoet zij de Amerikaanse zendingsarts James McCord. Voor hem zal zij vijfendertig jaar lang werken als tolk -op den duur in meer dan vijf talen-, verpleeghulp en onmisbare rechterhand. Als Katie op drieëntachtigjarige leeftijd overlijdt, heeft zij veelbewogen tijden meegemaakt: diverse oorlogen, de opkomst van de apartheid, het verzet tegen de passieswetten, het ontstaan van het A.N.C. In 1954, niet lang voor haar dood, vertelt Katie haar levensverhaal aan Margaret McCord, de dochter van James McCord. Het resultaat is deze intrigerende mengeling van biografie en autobiografie, waarin de recente geschiedenis van een heel volk haar neerslag vindt.

Van kunstenaar tot geschiedschrijver

In de Mariazaal spreek ik met Rudolf Anton Caspar Maria Middelhoff. Dolf studeerde aan de Rietveld Academie op de afdeling grafische vormgeving met als bijvakken schilderen en fotografie. "Ja, ik ben ook een echte activist geweest, zoals zovelen uit mijn generatie. Zo kwam ik in contact met Milieudefensie, een onafhankelijke milieuvereniging. En die zochten een vormgever voor hun blad. Ik heb toen circa 10 jaar als ZZP-er voor ze gewerkt en zo rolde ik het vak in en van het een in het ander. Toen ik 55 jaar was wilde een oude maat van mij mijn bedrijf kopen. Na twee jaar meelopen besloot ik uit "mijn bedrijf" te stappen en alleen nog maar leuke dingen te gaan doen! Financieel zat ik al goed, dus voor het geld hoefde het niet meer. Ik kwam helemaal los en pakte alleen maar dingen op die als vanzelf op mijn pad kwamen en mij enorm aanspraken. Ik ging weer fotograferen en schilderen." *Onder het gesprek door reken ik snel uit hoe lang Dolf leuke dingen doet.... al 18 jaar, wow!* "Ja het werk kwam en komt inderdaad als vanzelf naar mij toe en ik reis daarvoor zelfs de hele wereld af om het op te zoeken of uit te werken. Zo heb ik ook al een boek gemaakt over oude kerktoeren in Rome, waar ik dan enige tijd zelf ook verbleef."

"En ook het boek 'St Urbanuskerk Bovenkerk de wederopbouw' is van jouw hand. Hoe kwam je daarmee en met de kerk in contact?"

Daar speelt mijn vrouw Thea de hoofdrol: zij was onderwijzeres en Jos Valent, de echtgenoot van 'onze' Paula, was een collega van haar. Ik heb op haar aandringen destijds een keer de toren van de Urbanus beklommen en toen ik beneden kwam had Paula de wervingspapieren voor de Stichting Vrienden van de Bovenkerkse Urbanus al klaarliggen. Ik ben indertijd gevraagd om mee te werken aan het eerste boek over de restauratie die in 2009 was gestart. Dat was een product van Cor Schrama en gaat vooral over het werk van architect Pierre Cuypers. Weer negen jaar later, direct na de brand van september 2018, was er een bijeenkomst met alle vrijwilligers van de stichting en de parochie om het plan van aanpak te bespreken.

Architect Cor Bouwstra gaf toen aan dat er vanaf het begin van het herstel foto's gemaakt moesten worden en dat het herstel in woord en beeld echt in een tweede boek vastgelegd moest gaan worden. En daar ben ik meteen op in gesprongen. Ik kreeg ook direct het alleenrecht om, echt als eerste en enige, foto's te maken van vlak na de brand tot en met de eindoplevering. Ja, ik ben toen op plaatsen geweest die er nu niet meer zijn. In het bakje van de hoogwerker hoog boven de haan van de toren en op de enorme steigers die de complete kerkzaal vulden.

In het bakje van de hoogwerker hoog boven de haan van de toren en op de enorme steigers die de complete kerkzaal vulden. Ik ben mij in die jaren ook gaan verdiepen in het vak van restaureren en heb vaklieden, de uitvoerder en projectleiders van Nico de Bont mogen interviewen. Er kwamen ook bijdragen van anderen in het boek. Zo heeft bijvoorbeeld Cor de Horde zijn naamgenoot Cor Bouwstra, de restauratiearchitect, geïnterviewd. Ik deed tijdens het zorgvuldige herstel van onze kerk heel veel nieuwe kennis op en was verbaasd, positief verrast hoe er met zoveel liefde gewerkt werd door zowel professionals als ook alle eigen vrijwilligers."

"En hoe was het eigenlijk voor jou die brand?", vraag ik tussendoor. Op dat moment breekt Dolf, hij slikt en verbijt de tranen. "Ja heel gek, alles komt door die vraag ineens weer bij mij binnen. Ik was zelf op vakantie, zat op een terras in Bari en mijn telefoon ontplofte zowat. Berichten van vrienden en mensen rondom de kerk. Ik belde Cor Schrama, mijn maatje van het eerste boek, en die vertelde hoe serieus het was. Ik keek op de NOS-app en ik was vol ongeloof..." Een kleine stilte volgt en Dolf gaat verder. "Ik heb toen heel snel Marcel Hermanns gebeld en aangeboden om iets te doen en dat 'iets' is dus dit unieke boek geworden.

Al met al heb ik vier prachtige jaren mogen beleven, echt een tijd om nooit meer te vergeten. Hoe triest de aanleiding ook was! En toen de Vondelkerk ook (bijna) in vlammen opging, toen kwam alles ook terug. Wat mij altijd bij zal blijven is, na het verwerken van de eerste emoties, de enorme saamhorigheid hier in Bovenkerk, van de gemeenschap vooral. Want zonder dat was het herstel nooit gelukt. Ja, heel bijzonder!"

Tekst en foto: Richard Nieuwenhuizen

NB 1. Het 208 pagina's dikke boek 'St Urbanuskerk Bovenkerk de wederopbouw' is zeer de moeite waard om te lezen en is voor slechts 25 euro te koop via deze link: www.vriendenbovenkerkseurbanus.nl

NB 2. Dolf Middelhoff werkt op dit moment samen met Michaëla Bijlsma aan een boek over Frans Loots, de ontwerper van de kruiswegstaties in de Urbanuskerk Amstelveen-Bovenkerk.

In memoriam

Op tweede Paasdag, 6 april jl., is ons redactielid Arthur Onderstal plotseling overleden. Wij verliezen in hem een goede vriend en reisgenoot op onze weg van geloof. Arthur hield niet op met het leven en zijn geloof te bevragen. In het vertrouwen dat hij nu antwoorden heeft gevonden, blijven wij aan hem denken.

Arthur Onderstal: Het Evangelie wèrkt gewoon

Een paar dagen voor zijn overlijden sprak ik Spirit-collega Arthur Onderstal bij het uitgaan van de kerk. Monter zoals altijd. 'Die man kan met gemak honderd worden', dacht ik toen. Maar nu al nemen we afscheid.

Arthur was een drijvende kracht in de kerkgemeenschap. In de herfst van 2019 organiseerde hij in de Ontmoetingsruimte van de Titus Brandsma een serie avonden, die bij velen een grote indruk heeft achtergelaten. 'Ik en mijn God' heette die serie. Voor de aankondiging schreef hij in Spirit: 'Onze kerkbezoekers, laten we eerlijk zijn, hebben de helft van hun leeftijd op aarde al overschreden.

Ze hebben al een heel leven achter de rug. Hoe gaan we om met het resterend deel? Hebben we dan nog iets aan onze godsdienst?' Met dit soort vragen wist hij dan mensen als Andries Knevel en mgr. Wim Eijk naar Amstelveen te halen. En velen kwamen om te luisteren.

In maart 2022 schreef hij in Spirit over zijn geloof in een persoonlijke God. 'Waar ik nog wel eens tegenaan loop is de vraag: hebben we te maken met projectie of openbaring? En vervolgens is er ons gebrekkig voorstellingsvermogen. Maar gelukkig hebben we ook nog ons gevoel. Die ziet dingen die voor ons verstand minder toegankelijk zijn. En het Evangelie komt ons in onze onzekerheid tegemoet. Het geeft antwoord op de 'hoop die in ons is'. Het Evangelie wèrkt gewoon; je wordt een mens van vrede'.

Cor de Horde

Je was als adem
voortdurend in beweging
levend om te leven

Je bent nu als aarde
één met de stilte
gedaan om voort te leven.

Els Rentenaar

De Heilige Maria Parochie nu

Vurige tongen bij het Hoogfeest van Pinksteren... onze Urbanus Bovenkerk, bijna tien jaar geleden nog zo intensief gerenoveerd en als 'Parel aan de Poel' toekomstbestendig gemaakt. Eén vonkje bracht een laaiend vuur teweeg dat de brandweer deed uitrukken, ja, naar welke kerk? Die aan de Poel. Brandslangen rolden uit, zoekend naar water terwijl de vlammen het dak bereikten. De toren bleef gelukkig gespaard en het kerkbestuur kreeg de zware taak om zich opnieuw over de toekomst van onze parochie te beraden. Nieuwbouw tot een multifunctionele ruimte. Grote plannen, het bestuur ging om tafel om alle mogelijkheden tot herstel bij elkaar te sprokkelen, met de grote vraag: hoe die te bekostigen. Alle zeilen werden bedacht en bijgezet. Om het dak te herstellen kwamen oude ambachten weer tot leven en na jaren van inspanning en vindingrijkheid is onze parochiekerk opnieuw geboren. Maar anno 2026 zitten de vier omringende gemeenschappen toch nog bedremmeld in hun eigen bubbel.

Met Pinksteren bidden we: 'Kom, Heilige Geest, en geef ons dat vuurtje dat ons vleugels geeft' - zodat we naar elkaar toe kunnen vliegen, elkaar in de armen kunnen sluiten en elkaars taal leren spreken en verstaan. Zó verstaan, dat we werkelijk nieuwsgierig worden naar wat de ander bezighoudt en hoe we daarop kunnen inspelen. Hoe kunnen we ons vernieuwde gebouw ook nieuw leven en meer betekenis geven? Misschien vraagt dat wel dat we een deel van onze puur verstandelijke benadering loslaten en meer ruimte geven aan ons gevoelsleven. Want zonder gevoel is echte communicatie niet mogelijk.

Laten we niet alleen bidden voor vrede, maar ook zelf vrede brengen en de Heilige Geest ontvangen als een levengevende kracht die met ons meegaat. Pinksteren 2026.

In memoriam Ambro Bakker

s.m.a.

Op 22 februari 2026 is onze voormalige deken-pastoor Ambro Bakker overleden en dat doet ons verdriet. Maar de woorden "het is goed zo" hadden voor mij en velen met mij toch de overhand. Zoals velen weten was Ambro zowel geestelijk als fysiek het echte contact met de gemeenschap langzaam verloren. Hij kon vanaf begin 2025, vanwege zijn ziekte, echt niet meer voorgaan en kon daardoor zelfs ook niet bij het plotselinge afscheid van zijn trouwe huisgenoot Karin zijn. Ambro en Karin waren buiten 'zijn tijd in functie' altijd en al heel lang samen. Ze genoten van het leven, gewoon met elkaar een stuk fietsen in het Amsterdamse Bos en dan zo af en toe samen een pannenkoekje 'pakken' bij Boerderij Meerzicht. Vanaf het begin dat pater Bakker bij onze parochie kwam en hij ook direct in de pastorie van de Augustinuskerk kwam wonen, was het meteen gebruikelijk om Ambro bij de voornaam te (mogen) noemen. En dat was iets dat wij nog niet gewend waren. Voor Ambro leek het andersom een verrassing dat hij terecht kwam in een levendige en zeer actieve gemeenschap. Er waren toentertijd zes koren actief in de Augustinuskerk. In de periode voor zijn aanstelling was er een kernteam gevormd met zo'n 20 zeer betrokken parochianen, die verdeeld waren over zeven aandachtsgebieden. Ambro kwam binnen in een opgemaakt bedje zou je zeggen, maar dat was helaas niet iets wat bij hem paste. Hierdoor verdween dit systeem, van het met elkaar dragen van de parochiegemeenschap, vrij snel als sneeuw voor de zon. Iets wat achteraf wel heel jammer was, want Ambro had het erg druk met al zijn functies die hij naast het normale pastoorswerk vervulde. Daarnaast schreef hij nog eens graag en veel. En dat waren niet alleen de prachtige preken, waarin zijn familie, met name de neefjes en nichtjes ook voorkwamen,

ook schreef hij bijzondere verhalen voor in het maandelijks Augustinus Nieuws. Hij was echt een virtuoos in het geschreven woord, maar nam na de vieringen ook ruim de tijd om bij het koffiedrinken aandacht te geven aan de kerkgangers. Hij zat meestal heel aandachtig, recht overeind, met de armen over elkaar heen, op de kop van de lange tafel te luisteren naar de (al of niet interessante) verhalen van de mannen en vrouwen om hem heen. En daar aan tafel sprak hij pas als er vragen aan hem werden gesteld. Hij maakte indruk met korte antwoorden en uitspraken zoals: "waar toeval heerst is God aan het werk". Ja, dat sloot goed aan bij "toeval bestaat niet" dat heel vaak door mijn hoofd schiet. Naast de vieringen organiseerde Ambro ook een aantal keren per jaar catechese avonden. Ik kon helaas niet elke keer aanwezig zijn, maar die avond over de 10 geboden heeft mij zo'n 15 jaar geleden heel veel gegeven. "Er is één God en de mens kan zich geen beeld maken van God..." begon hij, "...en de mens is gemaakt naar het beeld van God! Wat betekent dat volgens jullie?", vroeg hij aan de aanwezigen. Wat de antwoorden ook waren, zij kwamen niet in de buurt van zijn eigen antwoord: "als de mens gemaakt is naar het voorbeeld van God en je je geen beeld kan maken van God, dan kan dat ook niet van de mens. Van geen enkel mens! Dus stop met oordelen en vergeet veroordelen!" Ja, die avond blijft voor mij het echte beeld van Ambro Bakker. Dus.... vergeet alstublieft direct wat hierboven over hem geschreven is.

Ambro, namens alle parochianen, en die van de Augustinus in het bijzonder, van harte bedankt voor alle jaren die wij met elkaar mochten delen en voor jouw wijze woorden!

Adieu, tot bij God.

Richard Nieuwenhuizen

'Adieu,
tot bij God'.

Stilzitten kan niet meer!

Hij is niet hier, Hij is verrezen zoals Hij gezegd heeft. Met deze woorden begon Pasen, het grote mysterie, het ultieme cadeau, uit liefde aan ieder van ons gegeven: een uitgestoken hand. Wij hoeven die alleen maar aan te nemen, te omarmen en te laten groeien in ons hart — van een kleine vonk tot een groot vuur.

Ontvang de heilige Geest

We zijn nu op weg naar Pinksteren, het feest van het doen. Het geloof dat met Pasen gezaaid is, komt tot bloei, draagt vruchten en stroomt over in ons hart. En waar ons hart vol van is, daar loopt onze mond van over. We willen erover praten, het laten zien, het uiten in onze handen, in onze woorden, in wat we doen: stilzitten kan niet meer.

Er is één Geest, maar er zijn verschillende gaven. De één heeft een hart voor mensen in nood, de ander helpt met praktische zorg, een derde brengt woorden van troost.

De Geest wijst ieder van ons een weg die bij ons past. Pinksteren maakt ons wakker, zet ons in beweging en maakt ons tot mensen die doen. Zo wordt de schepping steeds opnieuw vernieuwd — en die schepping, dat zijn wij. Mensen van deze tijd, levend in een wereld die onder druk staat. Een wereld waarin eenzaamheid groeit, waarin armoede zichtbaar is en waarin onze aarde uitgeput raakt. Een wereld die verlangt naar aandacht, eerlijkheid en rechtvaardigheid. Naar samen leven, naar zorg voor elkaar en voor wat ons is toevertrouwd. In die wereld staan wij, onderweg van Pasen naar Pinksteren. Het geloof groeit in ons, en onze handen beginnen te jeuken. Nog even en stilzitten kan niet meer.

Vaak houden we de deur van ons hart gesloten, uit angst voor wat er buiten is of voor wat een ander van ons vraagt.

Toch worden we uitgedaagd om verder te kijken: wie roept daar? Wat groeit daar? Wie word ik geroepen te zijn? Welke weg ligt voor mij open?

We mogen mensen zijn die in beweging komen, die naar elkaar toegaan en bouwen aan een wereld die eerlijker, warmer en menselijker is. Een wereld waarin niemand buitenspel staat en iedereen mee kan doen. Met het beeld van Gods koninkrijk voor ogen worden we uitgenodigd — en eigenlijk ook geroepen — om onze talenten in te zetten. Om iets van onszelf te geven, om er te zijn voor de ander.

'Als gij vergeeft, dan is vergeven en als gij niet vergeeft, is niet vergeven'

Vergeven of niet vergeven, het ligt in onze handen.

Wij moeten het doen. Niet wachten, niet doorschuiven, maar zelf beginnen. Want wat wij niet doen, gebeurt niet. De Heer legt het in onze handen en de Geest moedigt ons aan: stilzitten mag niet meer. De wereld wacht op ons.

Op onze handen, onze woorden, onze vrede, ons geloof.

Een geloof dat nog even groeien mag tot het met Pinksteren zo groot is geworden, dat wij overvloeien. Dat we niet anders meer kunnen dan doen, op weg gaan, de ander opzoeken, daden vanuit ons hart, woorden vanuit onze ziel. Het moment dat we ervaren: stilzitten kan niet meer!

Spirit

Parochieblad Heilige Maria Parochie

Colofon:

Spirit verschijnt vijf keer per jaar en heeft een oplage van 6000 exemplaren. Spirit is een gezamenlijke uitgave van de geloofsgemeenschappen: Augustinus, De Goede Herder, Heilige Titus Brandsma, Heilige Geest/ St. Urbanus Amstelveen, St. Urbanus Ouderkerk a/d Amstel

Redactie:

Eindredacteur/vormgever: Yvette Saan
Redactie: Ans van Geest, Ypke Broek, Els Rentenaar, Richard Nieuwenhuizen.

Deadline kopij: 26 mei 2026

Verschijningsdatum: 01 juli 2026
Kopij kunt u aanleveren via mailadres: redactie@heiligemariaparochie.nl
(11 augustus is de volgende deadline voor het inleveren van kopij)

Adres parochiesecretariaat:

Noorddammerlaan 126, 1187 AG Amstelveen
E-mail: secretariaat@heiligemariaparochie.nl
Telefoonnummer in geval van nood: 06-5884 6364

Digitaal:

AVG: De privacyverklaring H. Maria Parochie is na te lezen op de website van de parochie: www.heiligemariaparochie.nl

Parochieblad Spirit is onderdeel van parochiemagaZIN, een uitgave van De Zalige Zalm. www.parochiemagazin.nl

Parochiebestuur:

Voorzitter: Eugène Jongerden
Vicevoorzitter: Jeroen Potjes
Secretaris: Hans ten Rouwelaar
Peningmeester: Edwin Saan
Bouwzaken: vacant
Communicatie: Ank Jonker

Via: secretariaat@heiligemariaparochie.nl

Pastoraal team:

Pastoor-deken Eugène Jongerden
ejongerden68@gmail.com
Diaken Jeroen Hoekstra / diakenjeroen@kpnmail.nl
Pastor Dea Broersen / dea.broersen@gmail.com
Diaken Paul Koopman / kooplui@xs4all.nl

Emeriti:

Met dank aan: Jan Adolfs en Hans Dornseiffen.

Begraafplaatsen:

R.K. Begraafplaats Buitenveldert
Uitvaartbegeleiding Buitenveldert
Fred. Roeskestraat 103, 1076 EE Amsterdam
020-6629890 / Voor begeleiding: 020-2248300
info@begraafplaats-buitenveldert.nl
www.begraafplaats-buitenveldert.nl

R.K. Begraafplaats St. Urbanuskerk
Noorddammerlaan 126, 1187 AG Amstelveen
020-6413233 / Administratie: 020-6629890
begraafplaats@urbanusbovenkerk.nl

R.K. Begraafplaats St. Urbanuskerk
Rondehoep Oost 31, 1191 KC Ouderkerk a/d A.
Administratie: 020-6629890

Parochiekerk Sint Urbanus Amstelveen-Bovenkerk

i Noordammerlaan 126, 1187 AG Amstelveen
Secretariaat open van 9.00-12.00 uur

☎ 020 - 641 3233

✉ secretariaat@heiligemariaparochie.nl
www.heiligemariaparochie.nl

€ IBAN: NL 33 INGB 0000 133868
t.n.v. H. Mariaparochie

🏛 Zondag om 10.30 uur

Zaterdag om de week om 19.00 uur

Woensdag om 09.30 uur

Kapel Begraafplaats Buitenveldert

Fred. Roeskestraat 103 te Amsterdam IBAN: NL 51 INGB 0000 049542
Woord&Communieviering: op de 2e en 4e zondag
van de maand om 10.00 uur

De Goede Herderkerk

Van Boshuizenstraat 420 te Amsterdam IBAN: NL 57 ABNA 0549 320040
Eucharistieviering: 1ste dinsdag van de maand om 10.00 uur

'Schaapskooi'

Achterdijk 3 te Ouderkerk aan de Amstel IBAN: NL 61 RABO 0351 801855
Woensdagochtendgebed: in de even maand in de 'Schaapskooi'
en in de oneven maand in de Amstelkerk om 08.45 uur
Eucharistieviering: 1ste donderdag van de maand om 10.00 u.

Titus Brandsmakerk

Westelijk Halfrond 1 te Amstelveen IBAN: NL 47 INGB 0000 100636
Gebedsviering: dinsdag om 10.00 uur
Eucharistieviering: vrijdag om 09.30 uur.

Pastoraat van nabijheid